

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRISHTINE

Numri i lëndës: 2023:248292

Datë: 28.06.2024

Numri i dokumentit: 05873616

C.nr.6748/2023

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË - Departamenti i Përgjithshëm, me gjyqtaren Greta Ibraj, në çështjen juridike kontestimore të paditëses H. G., me vendbanim në Prishtinë, të cilën sipas autorizimit e përfaqëson Shoqëria e Avokateve “K & Ass” me seli në Prishtinë, me avokatët e saj, kundër të paditurës Komuna e Prishtinës – Drejtoria Komunale e Arsimit në Prishtinë, me objekt kontesti kompensimi i shpenzimeve të udhëtimit (transportit), jashtë seancës gjyqësore, më datë 28.06.2024, mori dhe përpiloi këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET pjesërisht si e bazuar kërkesëpadia e paditëses H. G., me vendbanim në Prishtinë, ashtu që DETYROHET e paditura Komuna e Prishtinës - Drejtoria Komunale e Arsimit, që paditëses, në emër të kompensimit të shpenzimeve të udhëtimit (transportit) për ditët e pranisë në punë, për 455 ditë të punës për periudhën nga data 13.11.2020 e deri më datë 18.11.2022, t’ia paguaj shumën prej 382.20 € (treqind e tetëdhjetë e dy euro e njëzet centë), me kamatë ligjore prej 8% në vit, e cila llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë në Gjykatë (datë 13.11.2023) e deri në pagesën definitive, të gjitha këto brenda afatit prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm.
- II. REFUZOHET pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditëses, me të cilën ka kërkuar që të detyrohet e paditura, që në emër të kompensimit të shpenzimeve të udhëtimit (transportit) për ditët e pranisë në punë, për 806 ditë të punës për periudhën nga data 18.04.2017 e deri më datë 12.11.2020, t’ia paguajë shumën prej 677.04 € (gjashtëqind e shtatëdhjetë e shtatë euro e katër centë), si e pabazuar.
- III. DETYROHET e paditura Komuna e Prishtinës - Drejtoria Komunale e Arsimit, që paditëses, në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore, t’ia paguajë shumën e përgjithshme prej 134.00 € (njëqind e tridhjetë e katër euro), brenda afatit prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e pranimit të aktgjykimit, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm.

A r s y e t i m

Paditësja H. G., nga Prishtina, përmes të autorizuarit të saj, ka ushtruar padi me datë 13.11.2023 (rekomande), kundër të paditurës Komuna e Prishtinës – Drejtoria Komunale e Arsimit në Prishtinë, lidhur me kompensimin e shpenzimeve të transportit (udhëtimit), sipas Kontratës Kolektive të Kosovës. Të njëjtën e ka precizuar me parashtrësën e datës 02.02.2024.

Në padi, ndër tjera theksohet se paditësja është në marrëdhënie të rregullt pune tek e paditura në vendin e punës si mësimdhënëse në Gjimnazin “Xh. D.” në Prishtinë. Tutje, theksohet se paditëses asnjëherë nuk i është bërë pagesa në emër të kompensimit shpenzimeve të udhëtimit të cilat i takojnë sipas Kontratës Kolektive të Arsimit, të datës 18.04.2017 dhe asaj të datës 22.01.2021, siç parashihet me Kontratën Kolektive të Arsimit, në nenin 35 pika paragrafi 5, përkundër faktit se paditësja i plotëson kushtet e përfitimit kompensimin e shpenzimeve të udhëtimit. Tutje, ka theksuar se me nenin 35 par. 5 është paraparë kompensimi shpenzimeve të udhëtimit se *“Punonjësit arsimor që udhëtojnë në vendbanimet e komunës përkatëse ku punojnë shpenzimet e rrugës 70% te biletave të trafikut urban”*. Andaj, mbi bazën e këtyre pretendimeve, e në kuptim të nenit 35 paragrafi 5 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, në petitum të kërkesëpadisë është propozuar që të aprovohet kërkesëpadija e paditëses dhe të detyrohet e paditura Komuna e Prishtinës – Drejtoria Komunale e Arsimit, me seli në Prishtinë, që paditëses, në emër të kompensimit të 70 % të shpenzimeve të udhëtimit për ditët e pranisë në punë, për periudhën 18.04.2017 e deri më 18.11.2022, respektivisht për 1261 ditë të pranisë në punë, t’ia paguajë shumën prej 1,059.24 €, me kamatë ligjore prej 8% në vit, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura përmes përgjigjes në padi, e ka kontestuar në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë e paditëses me pretendimin se kompensimet e tilla nuk janë paraparë me Ligjin e Punës, e po ashtu e paditura gjatë përgatitjes së buxhetit nuk ka paraparë në skemën e saj linjë të veçantë buxhetore për këtë lloj të kompensimit. Po ashtu, në rastin konkret ekziston edhe parashkrimi i kërkesës pasi konform dispozitave të Ligjit të Punës të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës. Bazuar në këto pretendime, i ka propozuar gjykatës që pas administrimit të provave, kërkesëpadinë e paditëses ta refuzojë në tërësi si të pa bazuar. Lidhur me shpenzimet e procedurës nuk është deklaruar.

Me rastin e pranimit të përgjigjes në padi, gjegjësisht vlerësimit të pretendimeve të palëve e në lidhshmëri me vlerësimin e provave të bashkangjitura, kjo Gjykatë erdhi në përfundim se mes palëve ndërgjyqëse nuk është kontestuese gjendja faktike, rrjedhimisht nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e një vendimi meritor në kuptim të dispozitave nga neni 398 dhe 399 të LPK-së. Nga përmbajta e këtyre dispozitave ligjore, Gjykata gjeti se për vendosje meritore pa mbajtjen e seancës gjyqësore, kërkohet që gjendja faktike të mos jetë kontestuese për vetë gjykatën, pavarësisht kontestimit të fakteve vendimtare nga ana e palëve në procedurë. Në këtë kuptim, meqenëse nga provat të cilat gjenden në shkresat e lëndës, për gjykatën nuk ekziston asnjë fakt kontestues, dhe nuk ekziston asnjë pengesë tjetër për dhënien e vendimit meritor, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga provat e bashkëngjitura në padi, Gjykatës i rezulton se paditësja H. G., është në marrëdhënie pune me të paditurën, gjegjësisht është e sistemuar në Gjimnazin “Xh. D.,” në Prishtinë. Një fakt i tillë vërtetohet nga Kontrata e punës me numër protokolli 18, e datës 18.09.2007. Nga vërtetimi Nr.prot.619/2023, i datës 18.10.2023 dhe vërtetimi Nr.prot.378-36/2020, i datës 26.11.2020, lëshuar nga institucioni ku është e punësuar paditësja, vërtetohet se e njëjta, brenda periudhës nga data 18.04.2017 deri më datë 18.11.2022, ka realizuar gjithsej 1261 ditë pune. Po ashtu, nga vërtetimi Nr.2679, i datës 20.11.2023, lëshuar nga Komuna e Prishtinës – Drejtoria e Administratës, Sektori i Bashkësive Lokale, vërtetohet se paditësja Hava Gashi, është banore e bashkësisë lokale XXI. Ndërkaq, nga biletat e autobusit (lëshuar në formë të kuponit fiskal) është vërtetuar se paditësja në relacionin shtëpi - punë dhe anasjelltas shpenzon gjithsej 1.20 € në shpenzime të transportit (udhëtimit).

Provave materiale të lartcekura, Gjykata ua fali besimin e plotë në kuptim të dispozitës nga neni 329 par.1 të LPK-së, e cila përcakton se: *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të.”* Ndërkaq, sa i përket biletave të transportit publik të bashkëngjitura nga paditësja, duke qenë se të njëjtat janë lëshuar në formë të kuponit fiskal, nga një ndërmarrje e regjistruar dhe me numër të regjistruar fiskal, Gjykata të njëjtat i konsideroi si prova të besueshme. Për më tepër, të njëjtat nuk u kontestuan as nga pala e paditur.

Lidhur me bazën juridike të kërkesëpadisë, Gjykata vlerëson se në rastin konkret duhet të aplikohen dispozitat e Kontratave Kolektive të Arsimit në Kosovë (KKAK), të nënshkuara në mes të Ministrisë së Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë dhe Sindikatës së Bashkuar të Arsimit, Shkencës dhe Kulturës, të cilat kanë hyrë në fuqi me datë 18.04.2017, respektivisht me datë 22.01.2021. Kjo për faktin se kërkesëpadia e paditëses për kompensimin e shpenzimeve të transportit për ditët e pranisë në punë për periudhën kohore nga data 24.02.2020 e deri më datën 21.01.2021, gjenë mbështetje në Kontratën Kolektive të Arsimit, e cila ka hyrë në fuqi nga data 18.04.2017, ndërsa pjesa tjetër e kërkesëpadisë për kompensimin e shpenzimeve të udhëtimit për ditët e pranisë në punë për periudhën kohore nga data 22.01.2021 e deri me datën 21.11.2022, gjenë mbështetje në Kontratën Kolektive të Arsimit, e cila ka hyrë në fuqi me datë 22.01.2021.

Çështja e kompensimit të shpenzimeve të transportit për ditët e pranisë në punë, në mënyrë identike parashihet me dispozitën nga neni 35 par.5 të të dy Kontratave të lartcekura, ku ndër tjera është përcaktuar se: *“...Punonjësit arsimor që udhëtojnë në vendbanimet e komunës përkatëse ku punon i paguhen shpenzimet e rrugës 70% të biletave të trafikut urban”.*

Mbi këtë bazë, Gjykata vlerëson se paditësja është e legjitimuar të kërkojë përmbushjen e detyrimit nga e paditura përmes rrugëve gjyqësore, respektivisht është krijuar marrëdhënia e detyrimit mes palëve ndërgjyqëse, në kuptim të dispozitës nga neni 245 të Ligjit Nr.04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve, ku parashihet *“Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka*

të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen tij”.

Referuar dispozitave të lartcekura, Gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditëses është pjesërisht e bazuar. Mbi këtë bazë, lidhur me kompensimin në emër të shpenzimeve për transport, është bërë përlllogaritja në atë mënyrë që ditët e pranisë në punë janë shumëzuar me 70% të shumës së shpenzuar në trafikun urban në relacionin shtëpi – punë dhe anasjelltas.

Kështu, bazuar në faktin se nga provat e administruara u vërtetua se paditësja për periudhën kohore të specifikuar në pikën I të dispozitiv të këtij aktgjykimi ka gjithsej 455 ditë të prezencës në punë, dhe se e njëjta në relacionin shtëpi – punë dhe anasjelltas shpenzon 1.20 € në trafik urban, me një përlllogaritje të thjeshtë (70% e 1.20 € = 0.84 €; 455 ditë pune x 0.84 € = 382.20 €), mund të konkludohet se të njëjtës i takon kompensimi në shumën e përgjithshme prej 382.20 €. Bazuar në këto konstatime, u vendos si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Lidhur me pjesën refuzuese të kërkesëpadiës, gjykata ka vendosur në kuptim të nenit 399 sipas të cilit përcaktohet se: *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadiës, atëherë ajo do të jep vendimin meritore me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”*. Gjykata vendosi si në pikën II të dispozitivit të këtij aktgjykimi duke vlerësuar pretendimet e të paditurës Komuna e Prishtinës lidhur me atë se kërkesëpadia e paditëses përmban kërkesa të parashkuara, dhe të njëjtin pretendim e gjeti si pjesërisht të bazuar dhe atë duke qenë se me nenin 87 të Ligjit të Punës përcaktohet se *“Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës”*. Kërkesat nga kërkesëpadia përfshijnë periudhën nga 18.04.2017 e deri me 18.11.2022, e që rrjedhimisht lidhur me kërkesat për periudhën nga data 18.04.2017 e deri më datën 12.11.2020, kemi parashkrim të kërkesave. Andaj, përkitazi me këtë periudhë, Gjykata refuzoi kërkesën për kompensim në emër të udhëtimit për 806 ditë pune, në shumë prej 677.04 €. Ditët e pranisë në punë, për këtë periudhë të specifikuar, u llogaritën duke pasur për bazë Vërtetimin Nr.prot.619/2023, të datës 18.10.2023, Vërtetimi Nr.prot.378-36/2020, të datës 26.11.2020, si dhe Kalendarin për vitin shkollor 2020-2021 të publikuar nga Ministria e Arsimit, Shkencës, Teknologjisë dhe Inovacionit.

Gjykata me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe pretendimet e ngritura nga ana e të paditurës përmes përgjigjes në padi, që përqendrohen në dy rrethana: fillimisht në faktin që kompensimet e tilla nuk janë paraparë me Ligjin e Punës, si dhe lidhur me faktin se gjatë përgatitjes së buxhetit, nuk është paraparë linjë e veçantë buxhetore për këto lloje kompensimit.

Sa i përket pretendimit të parë, Gjykata vlerëson se e drejta e paditëses për të përfituar një kompensim të tillë nga marrëdhënia e punës është paraparë me dispozitat e Kontratës Kolektive të Arsimit, e cila buron pikërisht nga dispozitat e Ligjit të Punës, ku në nenin 3 par.1, pika 1.8 e këtij ligji përcaktohet: *“Kontrata Kolektive - marrëveshja ndërmjet organizatave të punëdhënësve dhe organizatave të të punësuarve me të cilën rregullohen të drejtat, detyrat dhe përgjegjësitë që rrjedhin nga marrëdhënia e punës sipas marrëveshjes së arritur”*. Në mënyrë më specifike, kushtet lidhur me vlefshmërinë e kësaj Kontrate, janë të përcaktuara me

dispozitën e nenit 90 të Ligjit të Punës. Në këtë mënyrë, meqë sipas Kontratës Kolektive të lartcekur, në njërën anë janë paraparë të drejta për njërën palë, e në anën tjetër janë marrë përsipër obligime nga pala tjetër, rrjedh se e drejta e paditëses për të përfituar një kompensim të tillë nga marrëdhënia e punës, në mënyrë indirekte derivon nga dispozitat e Ligjit të Punës.

Pretendimin lidhur me mungesën e një linje të veçantë buxhetore për kompensimet e tilla, Gjykata po ashtu e vlerëson pa ndikim në vendosjen ndryshe të kësaj çështje, për faktin se një rrethanë e tillë nuk mund të konsiderohet pengesë që paditësi t'i realizojë të drejtat e garantuara me Kontratë Kolektive, dispozitat e së cilës janë të karakterit obligativ, mbi bazën e plotësimit të kushteve dhe ekzistimit të rrethanave të cilave Gjykata i është referuar më sipër në arsyetim të këtij aktgjykimi.

Lidhur me kamatën ligjore prej 8% në vit, Gjykata ka vendosur konform nenit 382 par.1 lidhur me par.2 të LMD-së, duke e obliguar të paditurën që shumën e gjykuar në pikën I të dispozitivit të këtij Aktgjykimi, ta paguajë së bashku me kamatë ligjore prej 8% në vit, e cila kamatë do të fillojë të llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë në Gjykatës, e deri në pagesën definitive të shumës si në pikën I të dispozitivit.

Vendimin lidhur me shpenzimet e procedurës kontestimore, nga pika II të dispozitivit të këtij aktgjykimi, Gjykata e mbështeti në dispozitën nga neni 453, 452 par.3 e lidhur me nenin 463 par.1 LPK-së, duke e obliguar të paditurën që paditëses të ia kompensojë shumën e tërësishme të shpenzimeve të nevojshme deri në këtë fazë të procedurës në vlerë të përgjithshme prej 134.00 € dhe atë: 104.00 € në emër të përpilimit të padisë dhe 30.00 € në emër të taksës për padi. Lidhur me shumën e shpenzimeve të aprovuara, Gjykata iu referua Tarifës së Odës së Avokatëve (numrit tarifor 6).

Gjykata nuk i ka aprovuar shpenzimet tjera të kërkuara në emër të precizimit/plotësimit të padisë pasi që e njëjta vlerësoi se nuk mund të kërkohet kompensim për secilën parashtresë të deponuar në gjykatë e posaçërisht jo lidhur me parashtresën e dorëzuar sipas aktvendimit për plotësimin e padisë, duke qenë se parashtresa, gjegjësisht padia fillestare, ka pasur të meta.

Bazuar në të lartcekurat, në bazë të nenit 398 dhe 399 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij Aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË
Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil
C.nr.6748/2023, datë 28.06.2024

Gjyqtarja
Greta Ibraj

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar e drejta në ankesë në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e pranimit. Ankesa i drejtohet Gjykatës së Apelit të Kosovës, përmes kësaj Gjykate. Ankesa duhet të dorëzohet në kopje të mjaftueshme për Gjykatën dhe palët.